

также финансовые и природные ресурсы с переменной составляющей (имеется в виду отказ от отработки отдельных участков или отказ инвесторов от финансирования).

На основании вышеизложенного можно сделать следующие выводы:

1. Повышение себестоимости добычи угля представляется не столь значительным при умеренном снижении объемов добычи с одновременным ростом уровня концентрации горных работ.

2. Моделирование процессов управления ресурсами с учетом границ изменения себестоимости существенно повысит адекватность модели реальным условиям.

Література

1. Інформаційно-аналітичний звіт про розвиток вугільної промисловості України за січень-лютий 2010 року [Електронний ресурс] // Матеріали Міністерства вугільної промисловості України, 2009. - Режим доступу:

http://www.mvp.gov.ua/mvp/control/uk/publish/article?art_id=77914&cat_id=61332

2. Райхель Б.Л., Шинкаренко С.В. Показатель экономической надежности как характеристика угольной шахты. Сб. научных трудов ИЭП НАН Украины, 1999.

Розмислов О.М.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТА СТАНОВЛЕННЯ ЖИТЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Вступ. Проблема ресурсного забезпечення процесів формування ринка житла присвячені роботи таких вчених як Т.М. Гойдала [1, с. 142], А. Руткаускаса [2, с. 52] та інших. Актуальним питанням розвитку житлово-комунального господарства в Україні також присвячені роботи таких учених як Т.М. Строкань [3, с. 15], О.О. Сунцової [4, с. 12] та інших.

Окремим напрямом розвитку житлово-комунальної сфери є здійснення заходів по формуванню системи житлового фінансування за участю бюджетних коштів. Визначення механізму надання бюджетної підтримки на придбання житла працівникам бюджетної сфери і молодим сім'ям дозволить понизити соціальну напругу як в окремих сферах діяльності так і в країні в цілому.

Не дивлячись на заходи, що робляться урядом, не до кінця завершена робота із створення організаційних і фінансових передумов забезпечення житлом всіх категорій громадян. Вимагають подальшого розвитку і вдосконалення ринкові механізми стимулювання будівництва житла, підвищення ефективності роботи підприємств житлово-комунального господарства і будівельного комплексу, якості послуг, що надаються, будівельно-монтажних робіт і будівельних матеріалів.

Концепція житлової політики повинна базуватися на Цивільному і господарському кодексах України і сприяти принципу реалізації національної ідеї доступного житла.

Необхідність розробки концепції обумовлена потребою збільшення темпів забезпечення громадян України житлом, подолання відставання введення нового житла від попиту на нього на житловому ринку, а також зниження фізичного зносу існуючого житлового фонду до нормативного.

Постановка завдання. Метою формування житлової політики в Україні може стати національний пріоритет розвитку держави у напрямі розвитку доступного і комфортного житла громадянам України.

Для реалізації поставленої мети необхідно буде вирішити наступні основні завдання:

створення умов для розвитку житлового і житлово-комунального секторів економіки;

створення умов для приведення житлового фонду і комунальної інфраструктури у відповідність із стандартами якості, що забезпечують комфортні умови мешкання;

забезпечення доступності житла і комунальних послуг відповідно до платоспроможного попиту громадян України.

Досягнення мети може бути забезпечене шляхом реалізації комплексу нормативних правових, організаційних і фінансових заходів і заходів по наступним основним напрямам:

- розвиток житлового будівництва;
- вдосконалення житлово-комунального комплексу;
- розвиток іпотечного житлового кредитування населення і ринку житла;
- виконання державних зобов'язань по забезпеченню житлом категорій громадян, встановлених законодавством, і нормативне правове забезпечення організації надання громадянам житлових приміщень соціального використання.

Результати дослідження. Житлова проблема практично у всіх регіонах України як і раніше залишається гострою, а вирішення її – актуальним. За станом на 1 січня 2010 року в черзі на поліпшення житлових умов чикало більше 807 тис. сімей. Число сімей, що одержали житло і поліпшили житлові умови у 2009 році, склало близько 11 тис. сімей. [5]

Не дивлячись на створення основ функціонування ринку житла, придбання, будівництво і наймання житла з використанням ринкових механізмів на практиці поки доступні лише обмеженому кругу сімей з високими доходами. Основними причинами низького платоспроможного попиту на житло є нерозвиненість механізмів довгострокового іпотечного житлового кредитування, інфраструктури ринку житла, високий рівень ризику на ринку житла і іпотечних кредитів. А негативна дія кризи фінансово-кредитної системи 2008 року відкинули ці показники на найнижчий рівень.

Стан житлово-комунального господарства характеризується низькою інвестиційною привабливістю і вимагає залучення великих інвестицій для модернізації і розвитку. Реформа житлово-комунального господарства повинна забезпечити проведення його технологічної і управлінської модернізації із залученням інвесторів і приватних інвестицій, формуванням реальних власників житлових приміщень в багатоквартирних будинках з передачею ним функцій управління загальним майном багатоквартирного будинку.

Для досягнення мети по формуванню ринку доступного і комфортного житла необхідна реалізація політики, направленої на підвищення платоспроможного попиту населення на житло через розвиток різних форм позабюджетного фінансування, адекватне збільшення об'ємів пропозиції житла через розвиток житлового будівництва, а також підвищення якості житлових і комунальних послуг.

В цілях підвищення доступності житла для населення необхідно забезпечити умови для розвитку системи іпотечного житлового кредитування і інших механізмів розширення платоспроможного попиту, системи рефінансування іпотечних житлових кредитів, відповідної ринкової і адміністративної інфраструктур.

Основні напрями житлової політики в рамках пропонованої Концепції мають бути тісно пов'язані із завданнями і цілями державних цільових програм в області житлового будівництва.

При цьому житлова політика повинна здійснюватися за чотирма пріоритетними напрямами:

збільшення об'ємів іпотечного житлового кредитування;

підвищення доступності житла для молодих сімей;

збільшення об'ємів житлового будівництва і модернізація комунальної інфраструктури;

організація заходів на території області за поданням фінансової підтримки окремим категоріям громадян, перед якими держава має зобов'язання по забезпеченню житлом відповідно до законодавства України.

Висновки. За наслідками проведених досліджень можна зробити висновки про те, що ефективність реалізації житлової політики насамперед пов'язане з комплексним вирішенням проблеми переходу до стійкого функціонування і розвитку житлової сфери, що забезпечує доступність житла для громадян, безпечні і комфортні умови мешкання в ньому.

Успішна реалізація житлової політики в Україні дозволить забезпечити поліпшення житлових умов, підвищити доступність придбання житла, збільшити об'єми надання іпотечних житлових кредитів і позик;

Зростання річного обсягу введення житла за рахунок бюджетів всіх рівнів дозволить поліпшити житлові умови для сімей, що відносяться до категорій соціально не захищених відповідно до норм законодавства України.

Вдосконалення нормативно – правової бази, пов'язаної з формуванням ринку доступного житла для населення дозволить сформувати адресність під-

тримки населення через конкретну ідентифікацію оплати житлового приміщення і комунальних послуг.

Підвищення якості комунальних послуг, безпека і комфортність мешкання дозволить знизити рівень зносу основних фондів комунального господарства;

В загалі формування житлової політики в Україні дозволить створити умови для поліпшення демографічної ситуації в регіонах, зниження соціальної напруженості в суспільстві, а також стійкого і самостійного розвитку всіх муніципальних утворень.

Література

1. Качала Т.М. Житлово-комунальне господарство в системі міського комплексу [Текст] / Т.М. Качала; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. – К: Наукова думка, 2008. – 416 с.
2. Руткаускас А. Система прогнозування регіонального виробництва. – М.: Наука, 1992. – 83 с.
3. Строкань Т.М. Регіональний розвиток житлово-комунального господарства України. – Черкаси: ЧДТУ, 2001. – 326 с.
4. Синцова О.О. Особливості реформування комунального сектору в умовах української моделі самоврядування // Актуальні проблеми економіки. – 2004. -№ 6. – С. 12-17.
5. «Соціальне-економічне становище України за січень – вересень 2010 року. Державний комітет статистики України // <http://www.ukrstat.gov.ua>

Рябкова О.В., Матвійчук В.І.

СУТНІСТЬ МОДЕЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІЧНОМУ АНАЛІЗІ

У нових умовах формування ринкових відносин, функціонування підприємств із різними формами власності необхідно шукати нові шляхи підвищення ефективності суспільного виробництва, а також уміло використовувати економічні методи керування підприємством.

У цьому зв'язку зростає роль економічного аналізу, що є функцією управління. Такий аналіз дозволяє одержати нові характеристики об'єкта дослідження і застосувати обґрунтоване управлінське рішення, що веде до досягнення мети об'єкта. Для економіки особливого значення набуває математичне моделювання. Завдяки застосуванню потужного математичного апарату воно є найефективнішим і найдосконалішим методом.

Поведінка й значення будь-якого економічного показника залежать практично від безлічі факторів, усі їх урахувати нереально. Але в цьому й немає потреби. Звичайно лише обмежена кількість факторів насправді істотно впливає на досліджуваний економічний показник. Вплив інших факторів настільки